

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 37505-10-24 בוגומולוב נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ

מספר בקשה: 5

לפני כבוד השופטת הדסה אסיף

המבקשת (המשיבה בערעור) מנורה חברה לביטוח בע"מ

נגד

דניאל בוגומולוב

המשיב (המערער)

פסק דין

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
1. בפני בקשה למחוק את הערעור בטענה שהוגש באיחור.
2. הערעור הוגש על ידי המשיב ביום 21.10.24. נשוא הערעור הוא פסק דין שניתן ביום 10.6.24 ותוקן ביום 16.6.24.
3. לטענת המבקשת, מאחר שפסק הדין תוקן ביום 16.6.24 יש למנות את המועד להגשת הערעור מיום שהומצאה ההחלטה המתקנת את פסק הדין. לטענת המבקשת, החלטה זו נצפתה על ידי בכ' המשיב ביום בו ניתנה, ולפיכך המועד להגשת הערעור הוא ביום 1.10.24. מאחר שהערעור הוגש ביום 21.10.24 הרי שהוא הוגש באיחור.
4. המשיב מתנגד לבקשה. לטענתו, רק ביום 9.7.24, המועד בו פורסם פסק הדין המתוקן, נודע לו על התיקון, וממועד זה יש למנות את המועד להגשת הערעור. לטענת המשיב, ההחלטה מיום 16.6.24, בה תוקן פסק הדין, לא הומצאה לו כדין, והוא כלל לא ידע עליה עד שלא הוגשה הבקשה למחיקת הערעור. לטענתו, ביום 16.6.24 ניתנו שתי החלטות, ורק אחת מהן, זו שמתירה את פירסומו של פסק הדין הומצאה למשרד באת כוחו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 37505-10-24 בוגומולוב נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ

- 1 רכב ("הפול"), פסקאות 8-9 [פורסם בנבו] (19.12.2018); בע"מ 5381/19 פלוני נ'
2 פלונית, פסקה 3 [פורסם בנבו] (28.11.2019); ע"א 3098/22 סרוגו נ' דותן [פורסם בנבו]
3 .((22.6.2022))
4 ע"א 2124/23 שגב התורה והצדקה נ' חברת בנק הדואר בע"מ (נבו, 18.4.2023), פסקה
5 9 לפסק הדין.
6
7 13. תקנה 161(ה) לתקנות סדר הדין האזרחי מתירה הגשת תצהיר בתמיכה לטענה שלא הגיעה
8 הודעה באתר, אלא שגם אז מוקנה לבית המשפט סמכות שבשיקול דעת האם לקבל את
9 הטענה אם לאו:
10 "לצד האמור [משלוח הודעה באתר – ה.א.], נקבע כי באפשרותו של בעל דין להוכיח
11 כי לא נשלחה לו הודעה במנגנון "הודעה באתר" באמצעות הגשת תצהיר (ראו: תקנה
12 161(ה) לתקנות; רע"א 1153/20 פלונית נ' מכבי שירותי בריאות, פסקה 4 [פורסם
13 בנבו] (30.4.2020) (להלן: עניין מכבי))." (ראו: עניין מכבי, פסקה 8; בש"א 6155/19
14 פלוני נ' פלוני, פסקה 6 (נבו 16.6.2020))
15
16 14. בהקשר זה הודגש כי אין די בהגשת תצהיר כאמור כדי להביא לקביעה אוטומטית שלפיה
17 ההחלטה השיפוטית לא הומצאה, והדבר נתון לשיקול דעתו של בית המשפט. וכך קבע כב'
18 השופט (כתוארו אז) יצחק עמית:
19 "אין לקבל את טענת המבקשים, כי משעה שבא כוחם הגיש תצהיר לפיו לא נתקבלה
20 הודעה בכתובת הדואר אלקטרוני שלו בדבר קיומו של פסק הדין – אזי באופן
21 אוטומטי יש לראות את פסק הדין כאילו לא הומצא. ודוק: תקנה 161(ג) לא נועדה
22 לאיין את תוקפה של הוראת תקנה 161(ג) ולהפקיע את סמכותו של בית המשפט
23 להפעיל שיקול דעת, כל אימת שמוגש תצהיר. כך, למשל, יכול בית המשפט לקבוע
24 כי המצהיר ייחקר על תצהירו. בנסיבות המתאימות, בית המשפט אף מוסמך לקבוע
25 כי אין באמור בתצהיר כדי לשלול את הוראת תקנה 161(ג)."
26 רע"א 1153/20 פלונית נ' מכבי שירותי בריאות (נבו, 30.4.2020), פסקה 8 לפסק הדין
27 (ההדגשות אינן במקור – ה.א.).
28
29 **דיון:**
30 15. לאור כל הדברים האלה, ולאחר עיון בכל טענות הצדדים ובנספחים שהוגשו מטעמם, הגעתי
31 לכלל מסקנה שהערעור הוגש באיחור.
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 37505-10-24 בוגומולוב נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ

16. את המועד להגשת העירעור יש למנות ממועד ההחלטה שהורתה על תיקון פסק הדין, או
2 מהמועד שבו זו נמסרה למשיב. על כך אין חולק, וגם המשיב מודה בכך (סעי' 3 לתגובה).
3
17. המבקשת טוענת כי לאור נתוני נט המשפט יש לקבוע שהחלטה נמסרה למשיב ביום 16.6.24.
4 המשיב לעומת זאת, טוען כי ההחלטה מיום 16.6.24 כלל לא נמסרה לו. הוא טוען שנודע לו
5 על התיקון רק ביום 9.7.24 עם פירסום פסק הדין המתוקן, וכי על ההחלטה ידע רק כאשר
6 הוגשה הבקשה למחיקת הערעור על הסף.
7
8
18. לצורך מתן החלטה זו עיינתי ברישומי נט המשפט בתיק נשוא הערעור. מעיון זה עולה כי ביום
9 16.6.24 ניתנו שתי החלטות. האחת – החלטה המתירה למשיב להגיב לבקשת המבקשת
10 לפרסם את פסק הדין תוך השמטת פרטים מזהים בתוך 10 ימים והשניה – ההחלטה בדבר
11 תיקון פסק הדין, שהיא הרלוונטית לענייננו. שתי החלטות נצפו על ידי עוה"ד שקיב ממשרד
12 ב"כ המשיב עוד באותו היום.
13
14
19. יתרה מכך, עיון בעמודה המכונה: "צפיות באתר למסמך", מלמד כי ההחלטה המורה על
15 תיקון פסק הדין מיום 16.6.24 נשלחה על ידי המזכירות לב"כ הצדדים באמצעות אתר נט
16 המשפט ונצפתה על ידי עוה"ד בתיה שקיב עוד באותו היום ולא פעם אחת, אלא פעמיים: פעם
17 אחת – ההחלטה נצפתה באתר בשעה 11:37 ובפעם השניה - ההחלטה נצפתה ביישומון בשעה
18 21:44.
19
20
20. זאת ועוד, פסק הדין תוקן בעקבות בקשה שהגיש המשיב ביום 10.6.24. בו ביום ניתנה החלטת
21 בית המשפט קמא, המתירה למבקשת להשיב לבקשה בתוך 10 ימים, ומורה על מעקב ליום
22 17.6.24. בהחלטה זו צפו במשרד בכ' המשיבה ביום 13.6.24. למרות זאת, אין בבקשה שבפני,
23 או בתצהיר מי מהמצהירים, כל התייחסות לעניין זה.
24
25
21. אם בכל האמור לא די, ביום 23.6.24, בעקבות פניה של ב"כ המבקשת לקבלת פרטי חשבון
26 הבנק של המשיב לצורך העברת התשלום, העבירה עוה"ד לויטה את פרטי חשבון הבנק יחד
27 עם אישור על ניהול חשבון נאמנות ספציפית (תכתובת המייל צורפה כנספח 3 לבקשה). אין
28 זה מתקבל על הדעת שגם באותו מעמד, בו היא מעבירה נתונים לצורך קבלת הסכום שנפסק,
29 לא טרחה עוה"ד לויטה לא טרחה לברר מה עלה בגורל הבקשה שהיא עצמה הגישה לתיקון
30 פסק הדין. הרי ללא החלטה בעניין תיקונו של פסק הדין כיצד ידעה אם בעקבות הבקשה
31 שהגישה גדל סכום הפיצוי שנפסק לטובת הלקוח שלה?
32
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 37505-10-24 בוגומולוב נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ

- 1 בתצהירים שצורפו לבקשה גם אין כל התייחסות לכך שביום 7.7.24 הגישה בכ' המשיב הודעה
2 לתיק בית המשפט. טענתה, לפיה ידעה על תיקון פסק הדין רק ביום 9.7.24, משמעה שכאשר
3 היא הגישה ביום 7.7.24 הודעה לתיק, היא כלל לא התעניינה לדעת אם ניתנה בינתים החלטה
4 בבקשה שאותה היא הגישה כבר ביום 10.6.24. מדובר בטענה שהיא בלתי סבירה בעליל,
5 ואינני יכולה לקבלה, בפרט כאשר אין בתצהיר דבר על כך.
6
- 7 עוד ייאמר, כי העובדה שמצוין בנט המשפט, כי מי שצפתה בהודעה היא עו"ד בתיה שקיב
8 מהמשרד, ולא עו"ד לויטה, אינה מעלה ואינה מורידה לעניין זה, ואני מקבלת את טענותיה
9 של המבקשת בהקשר זה (סע' 8 לתגובת המבקשת מיום 18.11.24). רוצה לומר, משעה ששמה
10 של עוה"ד בתיה שקיב מתנוסס לצדה של עוה"ד אסנת לויטה על כל כתבי הטענות שהגיש
11 המשיב, ובכלל זה: הבקשה לתיקון פסק הדין והודעת הערעור נשוא הבקשה, אין מקום
12 לאפשר למשיב או לבאי כוחו להישמע בטענה שעוה"ד שקיב אינה מטפלת בתיק או אינה
13 מכירה אותו (סע' 23 לתגובה). מסקנה זו מקבלת חיזוק משעה שייפוי הכח שהפקיד המשיב
14 בהליך שהתנהל בבית משפט השלום בתל אביב שעל פסק דינו מערער המשיב (ת.א. 53115-
15 02-20) גם הוא נושא גם את שמה של עורכת הדין שקיב כמי שמייצגת אותו (צורף כנספח 2
16 לתגובת המבקשת מיום 28.11.24).
17
- 18 לא מצאתי שדי באמור בתצהירים שהגישו ב"כ המשיב, עוה"ד שקיב ועוה"ד לויטה במסגרת
19 התגובה לבקשה, כדי לשנות ממסקנתי זו. אציין כי בתצהירה של עו"ד שקיב נטען דבר
20 והיפוכו. כך, למשל, בסעיף 6 לתצהיר נכתב שעוה"ד שקיב לא קיבלה את החלטה אודות תיקון
21 פסק הדין לתיבת הדואר האלקטרוני שלה ואילו בסעיף 9 לתצהירה, לצד הטענה על כך שהיא
22 לא ראתה את החלטה על תיקון פסק הדין, מוסיפה עו"ד שקיב גירסה חדשה, ולפיה יתכן
23 והיא פתחה את החלטה בטעות אך לא קראה את תוכנה.
24
- 25 לאור כל האמור לעיל אני קובעת שהמועד לתחילת מניין הימים להגשת הערעור מתחיל ביום
26 16.6.24. בהתאם לתקנה 137(א) לתקנות סדר הדין האזרחי יש להגיש את הערעור בתוך 60
27 יום. לפיכך, המועד האחרון להגשת הערעור היה ביום 1.10.24, בעוד שהוא הוגש בפועל ביום
28 21.10.24 (סע' 7 לבקשה), קרי: באיחור של 20 ימים.
29
- 30 משזוהי המסקנה אליה הגעתי נותר לקבוע, האם למרות האיחור שבהגשת הערעור, יש מקום
31 להיעתר לבקשת המשיב להארכת המועד עד להגשתו בפועל (סע' 26 ו-49 לתגובה). לשם כך
32 יש לבחון אם מתקיים "טעם מיוחד", הדרוש מכוח תקנה 176(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי,
33 לשם היעדרות לבקשה להארכת מועד.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 37505-10-24 בוגומולוב נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ

- 1 תקנה 176(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי קובעת: 27
- 2 "בית המשפט רשאי לתת הוראות בדבר היקף כתב טענות; נקבע בתקנות אלה או בכל
- 3 חיקוק זמן לעשיית דבר או להימנע מעשיית דבר או מדד להיקף כתב טענות, יחול
- 4 האמור כל עוד בית המשפט לא הורה אחרת מטעמים מיוחדים". (ההדגשה אינה
- 5 במקור – ה.א.).
- 6
- 7 כב' השופט ג'ובראן מבית המשפט העליון מנה את השיקולים שיש לקחת בחשבון שעה שדנים 28
- 8 בבקשה להארכת מועד להגשת ערעור, וכך הוא קבע:
- 9 "מכיוון שעניין לנו באיזון קונקרטי בכל מקרה ומקרה לפי נסיבותיו על פי מכלול
- 10 השיקולים קשה מאוד לקבוע כללים הידועים מראש למקרים בהם תינתן הארכת
- 11 מועד ולמקרים בהם תידחה הבקשה. אולם ניתן להצביע בין היתר על השיקולים
- 12 הבאים שיש להביא בכלל חשבון: הסיבה לעיכוב בהגשת הליך, משך האיחור,
- 13 קיומו של הליך תלוי ועומד, מהות הליך, הסתמכות בעל דין שכנגד וסיכויי
- 14 הלכאוריים של הליך הערעורי לגביו מתבקשת הארכת המועד. (ראו בש"א 482/08
- 15 פיכמן נ' כונס הנכסים הרשמי, פס' 4 [פורסם בנבו], 28.1.2008); בש"א 1364/10
- 16 פלונית נ' פלוני, פס' 3 [פורסם בנבו], 21.4.2010)). ככלל נקבע, כי טעם מיוחד
- 17 המצדיק הארכת מועד הינו קיומן של נסיבות חיצוניות שאינן בשליטת בעל דין (רע"א
- 18 10436/07 ציון נ' בנק הפועלים בע"מ, פס' 10 [פורסם בנבו], 28.4.2008)), ואילו
- 19 מקום בו טעמי האיחור נעוצים בבעלי הדין עצמם או בבאי כוחם, לא יהיה בדרך כלל
- 20 צידוק להארכת המועד שהוחמץ (רע"א 10436/07 הראל נ' בנק הפועלים [פורסם
- 21 בנבו], 28.4.2008)). יודגש כי אין המדובר ברשימת שיקולים ממצה. שאלת קיומם של
- 22 טעמים מיוחדים להארכת מועד תיבחן תמיד על פי מכלול נסיבות העניין".
- 23 בש"א 954/11 הוליס תעשיות בע"מ נ' מדינת ישראל - רשות המיסים (נבו 14.3.2011),
- 24 פסקה 8 לפסק הדין.
- 25
- 26 אמנם, רשימת השיקולים שמנה כב' השופט ג'ובראן כמצוטט לעיל הותוו בעת שתקנות סדר 29
- 27 הדין האזרחי משנת 1984 היו בתוקף, אולם, כוחה של ההלכה יפה גם היום לאחר חקיקת
- 28 תקנות סדר הדין האזרחי משנת 2018:
- 29 "כידוע, על המבקש ארכה להגשת ערעור בחלוף המועד לכך, להצביע על "טעמים
- 30 מיוחדים" המצדיקים קבלת בקשתו. כך על פי תקנה 528 לתקנות הישנות, אשר
- 31 עמדה בתוקף בעת שהגישה המערערת את בקשתה לבית המשפט המחוזי; כך גם על
- 32 פי הדין החל עתה (ראו תקנה 176(ב) לתקנות החדשות, שעל פיה נדרשים "טעמים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 37505-10-24 בוגומולוב נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ

1 מיוחדים" לסטיה ממועד הקבוע בחיקוק). טעמים מיוחדים אלו ייבחנו בהתאם
2 לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה, תוך התייחסות, בין השאר לטעם לאיחור בהגשת
3 הערעור, למשכו, למהות ההליך, לסיכויי הלכאוריים ולמידת ההסתמכות של בעל
4 הדין שכנגד על סופיות הדיון (ראו: רע"א 3776/16 גנים נ' רחל, [פורסם בנבו] פסקה
5 י' (15.8.2016) (להלן: עניין גנים); רע"א 1054/21 בן מרדכי נ' אלוני, [פורסם בנבו]
6 פסקה 14 (25.3.2021); חמי בן-נון וטל חבקיין הערעור האזרחי 182-163 (מהדורה
7 שלישית, 2012))".

8 רע"א 2295/21 אנה סליטה נ' גל מהנדסים אי.אן.גי. בע"מ (נבו 5.10.2021), פסקה 12
9 לפסק הדין (ההדגשות אינן במקור, ה.א.).

11 כב' הרשם גולדשטיין מבית המשפט העליון התייחס גם הוא לצמד המילים "טעם מיוחד"
12 לאורן של תקונת סדר הדין האזרחי משנת 2018, וקבע:

13 "לכן, אף שבהחלט מקובל עלי כי "את התשובה לשאלה למה ייחשב 'טעם מיוחד'
14 המצדיק הארכת ניתן לגזור מן הפסיקה שפירשה את התקנות הישנות" (כפי עמדתו
15 של פרופ' רוזן-צבי בספרו, שם בעמ' 473; וראו גם, בש"א 1410/21 מנשה נ' עמי עד
16 הנדסה ופיקוח בע"מ (10.3.2021) [פורסם בנבו]), הרי שאין זה נכון לומר כי מה
17 שהיה הוא שיהיה וכי אין כל חדש תחת השמש. זאת, משום שעיון בתקנות מעלה כי
18 מגמתן הברורה היא לייעל את ההליכים ולקצר את הזמנים. נראה, אפוא, כי בעת
19 בחינת שאלת התקיימותם של "טעמים מיוחדים" כתנאי להארכת מועד להגשת
20 ערעור יש ליתן ביטוי משמעותי לעקרונות היסוד של התקנות בעת פרשנות ויישום
21 הפסיקה הקודמת בנושא (ראו גם עמדת כב' השופט א' באומגרט בע"א 59133-02-
22 21 (מחוזי – חיפה) חן נ' אגד הסעים בע"מ, פסקה 8 (14.4.2021) [פורסם
23 בנבו]). 6. בהתאם לאמור, הרי שבעת בחינתה של בקשה להארכת מועד לנקיטת
24 הליך יש ליתן משקל משמעותי לעיתוי הדיוני בו הוגשה הבקשה. כך, כאשר בעל-דין
25 בוחר להגיש בקשה להארכת מועד להגשת הליך ערעורי ימים ספורים בלבד עובר
26 למועד האחרון להגשת ההליך, דהיינו ב"דקה התשעים", הרי שיש ליתן לכך משקל
27 בעת בחינת הבקשה לגופה ומצופה מאותו בעל דין לספק הסבר משכנע להגשת
28 הבקשה בעיתוי זה. ברי, כי לעתים עשויה לקום הצדקה ממשית ומשכנעת להגשת
29 בקשה להארכת מועד "ברגע האחרון" (למשל, אם התקיימו נסיבות בלתי צפויות
30 שאינן בשליטתו של בעל-הדין או בא כוחו). אולם, כאשר לא עלה בידו של מגיש
31 הבקשה להציג נימוקים שכאלה (ולבסס אותם על תצהיר ועל אסמכתאות ככל
32 שהדבר אפשרי), נראה כי יש ליתן לנתון זה, בדבר עיתוי הגשת הבקשה להארכת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 37505-10-24 בוגומולוב נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ

- 1 מועד, משקל רב בעת בחינת הבקשה עד כדי דחייתה מטעם זה בלבד, במקרים
2 מתאימים. הגשת בקשה להארכת מועד ב"דקה ה-90" פוגעת בוודאות הדיונית של
3 הצד שכנגד; מעמידה את בית המשפט בפני עובדה מוגמרת; וכופה על בית המשפט
4 לשנות את סדר הטיפול בתיקים המונחים על שולחנו. זאת ועוד, הגשת בקשת ארכה
5 ברגע האחרון אף מעמידה לעיתים את בית המשפט והצד שכנגד בפני עובדה מוגמרת
6 לעניין הצורך במתן ארכה ארעית עד להכרעה בבקשה עצמה (השוו, ע"א 7975/15
7 שרף נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה בירושלים (29.3.2016) [פורסם בנבו])."
8 בש"א 3064/21 שיכון ובינוי נדל"ן בע"מ נ' רשות מקרקעי ישראל (נבו 6.5.2021), פסקאות
9 5-6 לפסק הדין, ההדגשות אינן במקור – ה.א.).
- 10
- 11 31. לאחר ששקלתי את נתוני התיק שבפני לאור מכלול השיקולים שהתוו בפסיקה שצוטטה
12 לעיל, הגעתי לכלל מסקנה שיש לדחות את הבקשה להארכת מועד. להלן אנמק מסקנתי.
13
- 14 32. נקבע, כי מקום שבו טעמי האיחור נעוצים בבעלי הדין או בבאי כוחם, ככלל הדבר לא יהווה
15 נימוק להארכת מועד. במקרה שבפני, נטען לנסיבות שבהן עוה"ד לויטה נאלצה לסעוד במשך
16 שלושה חודשים את בתה שעברה ניתוח ביום 11.4.24, ובמשך תקופה זו היא כמעט ולא עבדה.
17 לטענת עוה"ד לויטה, היא הייתה מגיעה פעם בכמה שבועות למשרד, בודקת מה קרה בתיקים
18 שבטיפול ולוקחת עבודה דחופה הביתה (סע' 17-18 לתגובה). לטענתה, רק ביום 9.7.24 היא
19 הגיעה למשרד, פתחה את הנט וגילתה את פסק הדין המתוקן (סע' 19 לתגובה).
20
- 21 33. עם כל האמפתיה למצבה הרפואי של הבת, לא ניתן להתעלם מהקשיים שטיעון זה מעורר.
22 עוה"ד לויטה בעצמה מודה שהיא הגישה במהלך התקופה הזו את הבקשה לתיקונו של פסק
23 הדין, וקשה לקבל את הטענה שלאורך שבועות שלמים לא התעניינה לדעת מה ההחלטה
24 שניתנה באותה בקשה. במיוחד כך כאשר עו"ד לויטה מודה כי בתוך התקופה הזו היא
25 חתמה על הטפסים שהעבירו לה ממשרד ב"כ המבקשת לצורך העברת הפיצוי ללקוח שלה
26 (המשיב) כעולה מנספח 3 לבקשה. לא זו אף זו, עוה"ד לויטה מודה שהנתבעת לא התנגדה
27 לתיקון פסק הדין (סע' 19 לתגובה), ואכן עיון בתיק נשוא הערעור מלמד כי הנתבעת הסכימה
28 לתיקון סכום הפיצוי (תגובה לבקשה 55, סע' 1). הודעה זו של הנתבעת הוגשה ביום 13.6.24,
29 שלושה ימים לאחר שהוגשה בקשת המשיב לתיקונו של פסק הדין. בהודעה זו צפתה, שוב,
30 עו"ד שקייב. יוצא שבכ' המשיב דווקא עקבה אחר התיק. בנסיבות שבהן בכ' המשיב ידעה
31 שהמבקשת לא התנגדה לתיקון סכום הפיצוי שייפסק, היה מצופה שתעקוב ותברר מה
32 ההחלטה שניתנה בבקשה. בכל הזהירות אומר כי אני מתקשה מאוד לקבל את הטענה, לפיה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 37505-10-24 בוגומולוב נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ

- 1 דווקא את ההחלטה על תיקון פסק הדין, שנצפתה באותה הדרך ממש, דווקא אותה לא ראתה
2 בכ' המשיב.
3
- 4 34. אוסיף ואציין, כי לא שוכנעתי שסיכויי הערעור גבוהים במידה המצדיקה התעלמות מכל מה
5 שפורט עד כה, ומתן אורכה למרות כל האמור.
6
- 7 35. עיון בהודעת הערעור שהגיש המשיב על פסק הדין שניתן בת.א. 53115-02-20, מעלה כי
8 המשיב מעלה שתי טענות עיקריות: האחת – העובדה שלא נפסקו לטובתו שכ"ט עו"ד
9 והוצאות משפט, השניה – לענין שיעור הפיצוי שנפסק.
10
- 11 36. פסיקת הוצאות ושכר טרחת עורך דין היא עניין שבסמכות דעת הערכאה המבררת. תקנה 152
12 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 קובעת:
13 **"בתום הדיון יפסוק בית המשפט הוצאות סבירות והוגנות, זולת אם מצא שקיימים**
14 **טעמים מיוחדים שלא לחייב בהוצאות כאמור.**" (ההדגשות אינן במקור – ה.א.).
15
- 16 37. בעניין זה נקבע בפסיקה לא אחת, שערכאת הערעור אינה נוהגת להתערב בעניינים של פסיקת
17 הוצאות משפט ושכר טרחת עורך דין שנקבעו בערכאה הדיונית, והיא תתערב בהם רק
18 במקרים חריגים (רע"א 1589/06 דוד נאווי נ' לואי חסין (נבו, 10.7.06) פסקה ה' לפסק הדין;
19 רע"א 7703/22 סיון סרדניוף נ' עיריית תל אביב-יפו (נבו, 7.12.2022), פסקה 12 לפסק הדין
20 (להלן: "פרשת סרדניוף"); רע"א 3825/23 שלמה עמר נ' דניאל ניסן מגן (נבו, 12.7.2023),
21 פסקה 14 לפסק הדין.
22
- 23 38. במקרה שבפני נימק בית המשפט את הסיבה שבגינה לא פסק למשיב שכ"ט עו"ד והוצאות
24 משפט (למעט האגרה שבה חייב את הנתבעת). מכיוון שכך, ולאור הפסיקה, סיכויי של ערעור
25 אודות אי פסיקת הוצאות ושכ"ט עו"ד אינם מן הגבוהים.
26
- 27 באשר לטענות המועלות כנגד גובה הפיצוי שנפסק –
28 39. לגבי ניכוי קצבת שארים – המשיב טוען כי במסגרת פסק הדין בוצע לו ניכוי רעיוני של קצבת
29 שאירים, למרות שהוא לא קיבל מעולם סכום זה ואף תביעתו לביטוח נלאומי נדחתה (סע'
30 38-41 לתגובה). להוכחת טענתו על כך שתביעתו למל"ל נדחתה, צירף המשיב לערעור את
31 מכתבו של הביטוח לאומי (נספח 5 להודעת הערעור). מדובר במסמך מיום 3.7.24, היינו מועד
32 שהוא מאוחר למתן פסק הדין.
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 24-10-37505 בוגומולוב נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ

1 40. בנסיבות בהן מדובר במסמך שכלל לא היה בפני בית המשפט שנתן את פסק הדין, כאשר על
2 פי האמור במסמך עצמו עומדת למשיב האפשרות לערער על החלטת הביטוח לאומי במסגרת
3 תובענה שתוגש לבית הדין האזורי לעבודה בתוך 12 חודשים מהמועד בו ניתנה לא מן הנמנע
4 הוא שבית הדין יפסוק למשיב פיצוי בגין ראש נזק זה ואז הניכוי הרעיוני שבוצע בפסק הדין
5 אינו מופרך. לפיכך, לגבי ראש נזק זה לא עמד המשיב בנטל להוכיח כי סיכויי הערעור שלו
6 להתקבל גבוהים במידה שתצדיק התעלמות מהאיחור שבהגשת הערעור.

7
8 41. לגבי טענות המשיב אודות אופן חישוב תביעת העזבון והעדר התחשבות בקצבת הניידות
9 שקיבל המנוח לצורך חישוב הפסדי העזבון – לנוכח הפסיקה שקבעה כי אין לראות בקצבאות
10 שנועדו לצרכיו של המנוח ולמימון השירותים להם הוא נזקק כחלק מהכנסתו של המנוח (ע"א
11 2352/21 עזבון המנוח אסולין גבריאל ז"ל נ' וליד דרויש (נבו, 19.1.2022), הרי שגם כאן לא
12 שוכנעתי שסיכויי הערעור מצדיקים התעלמות מהאיחור שבהגשתו.

13
14 42. אציין כי לגבי אופן חישוב הפיצוי בגין הפסד השתכרות בשנים האבודות ובעניין אי הכללת
15 גמלת הניידות שקיבל המנוח לצורך חישוב ההכנסות (סע' 46 לתגובה) - המשיב עצמו מודה
16 כי מדובר בשתי סוגיות השנויות במחלוקת בפסיקה, כך שאף לשיטתו של המשיב, ממילא לא
17 ניתן לקבוע שסיכויי הערעור לגבי ראשי הנזק הללו הם גבוהים במידה שמצדיקה מתן אורכה.

18
19 **סוף דבר:**

20 43. בשל האיחור שבהגשת הערעור, אני מורה על סילוק הערעור על הסף.
21 בנסיבות, ולפנים משורת הדין, אני מחליטה שלא לעשות צו להוצאות.

22
23 **המזכירות תעביר עותק פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.**
24 ניתן היום, ט"ו כסלו תשפ"ה, 16 דצמבר 2024, בסמכותי כרשמת ובהעדר הצדדים.
25

הדסה אסיף, שופטת

26
27

